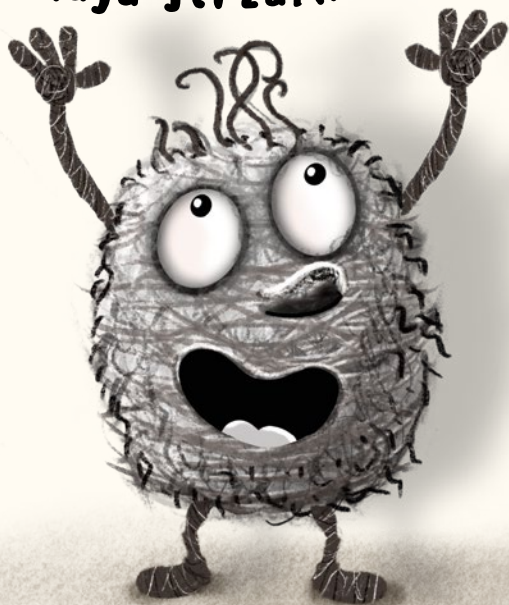

Julka i Szpúlka

Sprawa zaginięcia Lulu

**oskarżona o napisanie:
Maja Strzałkowska**

**ilustracje popetnił:
Daniel Włodarski**

© Copyright by PIUMA Maja Strzałkowska, 2022

Ilustracje i skład: Daniel Włodarski

Korekta i redakcja: Maja Strzałkowska, Dominika Gałka

Przygotowanie wersji interaktywnej: Epubeum

ISBN 978-83-958829-3-7

*Julka
i Szpulka*

julkaszpulka.pl

www.facebook.com/seria.julka.szpulka

www.instagram.com/julka_i_szpulka

Produkt w 100% polski.

Książa testowana przez dzieci.

Serdeczne podziękowania dla małych redaktorów:

Dorotki i Wincentego, Mai i Pawełka, Magdy i Grzesia, Zuzi, Ady i Krzysia, Zuzi i Franka.

– Co ci się stało, Szpulko? Wyglądasz zabawnie – zaśmiała się dziewczynka.

– Chyba zszargały mi się nerwy. Kiedy zaczynasz się denerwować, ja zaczynam się jeżyć. W końcu to twoje nerwy! – teraz zaśmiały się obie.

– Może powinnam narysować Lulu? – zapytała po chwili Julka.

– To świetny pomysł! – wykrzyknęła Szpulka. – To będzie nasz **PORTRET PAMIĘCIOWY**. Widzisz, gdy jesteś spokojna, znajdujesz rozwiązanie.

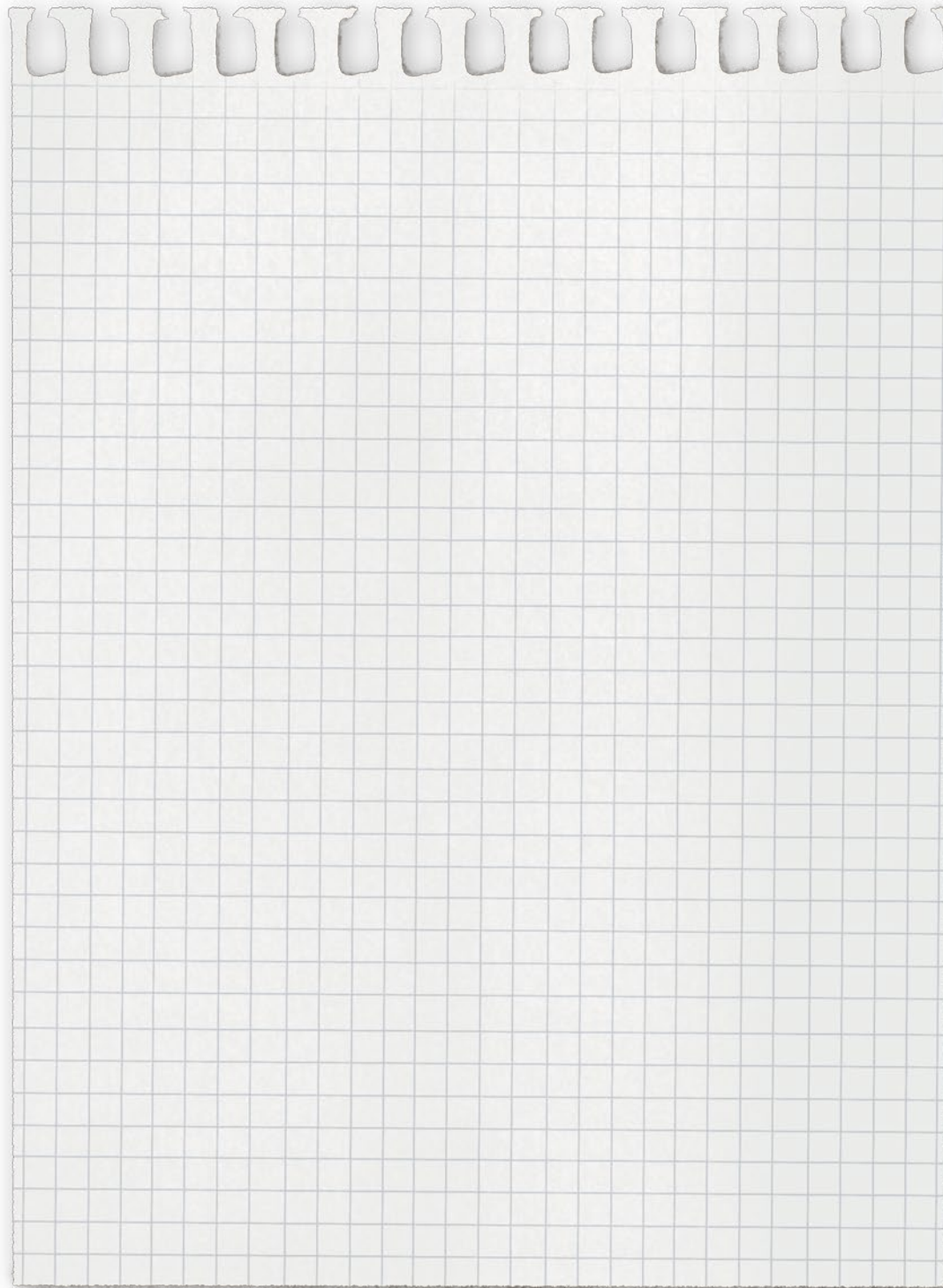
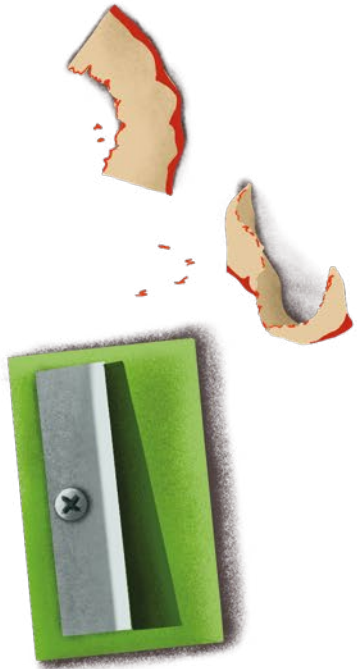
Julka była z siebie dumna. W podskokach pobiegła po kartkę i kredki.

Narysowała dużą, białą głowę, dwa brązowe kucyki, potem niebieskie oczy, dwie czarne kropczki w miejscu nosa i czerwone, uśmiechnięte usta. Od głowy poprowadziła trójkątną, różową sukienkę. Do sukienki dorysowała białe ręce, a potem nogi w szaro–czarne paski.

Na końcu namalowała różowe bućki.

**Pomóż Julce narysować portret pamięciowy Lulu.
Jeśli uważasz, że za pierwszym razem nie wyszedł
zbyt dobrze, naklej kartkę i rysuj od nowa!**

Rysowanie portretu zajęło Julce sporo czasu. Zużyła trzy kartki, połamała jedną kredkę, a szarą rzuciła o ziemię i musiała ją zatemperować. Szpulka przy tym wielokrotnie się jeżyła, mimo to portret był gotowy.

– Świetnie! Skoro mamy już portret pamięciowy Lulu, możemy ruszać!

– Dokąd? - zapytała Julka. Szpulka rozejrzała się dookoła. Spojrzała na okno.

– Jeśli lalki nie ma w domu, musimy poszukać jej poza nim - wtedy jedna z rąk

Szpulki wydłużyła się i otworzyła okno, a druga złapała Julkę za ramię. **Нyc!**

Były już na zewnątrz.

- Czy tutaj też szukałaś Lulu? – zapytała Szpulka.
- W ogrodzie? Nie, tylko w domu – odparła dziewczynka.

Niestety, tutaj też lalki nie było.

- Przydałby się jakiś **TROP** – westchnęła Szpulka.

Julka powtórzyła słowo „trop”. Nie wiedziała, co to jest. Szpulka wyjaśniła, że tropem może być czyjś ślad na śniegu lub błocie, na przykład odcisk buta.

- Nie jestem pewna, czy Lulu chodzi – westchnęła dziewczynka.

- Tropem w poszukiwaniach może być też informacja – wyjaśniała dalej Szpulka.

– Musimy wypytać każdego, kto widział twoją lalkę. Powinnyśmy też sprawdzić drugą część ogrodu, tam, gdzie jest **wejście do domu**.

Obie zaczęły rozglądać się dookoła. Między płotem a jednym z krzaków wisiała pajęczyna, na której siedział **pająk**, a po gałęziach krzewu skakał **wrób**el.

Pomóż Julce zacząć śledztwo i wybierz pierwszy trop.

str 22

str 18

str 20

Pająk siedział nieruchomo. Julka wraz ze Szpulką poprosiły go o pomoc i krótko wyjaśniły, co się stało. Pająk cierpliwie słuchał, kiwając raz jedną, raz ósmą nóżką.

– Siedzę tutaj cały czas i niczego nie zauważyłem, chociaż oczu mam wiele – powiedział w końcu.

– Nikt tamtędy nie wychodził, albo nie został wyrzucony? – Szpulka wskazała okno pokoju Julki.

– Albo porwany? – dodała dziewczynka.

– Poza wami nikt nie wychodził. – odrzekł pająk – Nawet mucha nie wyleciała, a to bym z pewnością zauważył. – ziewnął, po czym dodał – Ktoś wychodził drzwiami.

Szpulka chciała jeszcze o coś zapytać, ale pająk zamknął wszystkie oczy.

– Hmm... – zastanawiała się Julka.

**Czy Julka i Szpulka dowiedziały się czegoś?
Odpowiedz i wybierz kolejny trop: . Jeśli
masz już wszystkie tropy, przejdź do strony 24.**

